

Van de tuchtrechter

Deze uitspraken zijn geselecteerd en bewerkt door de Commissie Disciplinaire Rechtspraak, bestaande uit P.J.M. Drion, C.B. Gaaf, W.F. Hendriksen, H.J.A. Knijff, E. van Liere en H. Uhlenbroek. De uitspraken met LJN-nummer zijn integraal te raadplegen op www.tuchtrecht.nl.

Eigen verantwoordelijkheid en honorarium

- *Hof van Discipline, 13 februari 2012, LJN: YA3012*

Advocaat is tuchtrechtelijk verantwoordelijk, ook als de zeggenschap over het in rekening te brengen honorarium uitsluitend bij een kantoorgenoot ligt.

- *Artikel 46 Advocatenwet (3. Wat een behoorlijk advocaat betaamt)*

Feiten

Klager heeft recht op ABP-pensioen. Na op dit pensioen te zijn gekort, is het administratief beroep van klager daartegen ongegrond verklaard. Klager heeft vervolgens de bijstand van mr. X ingeroepen 'ter beoordeling van mijn klachten en het vervolgens van een eventuele begeleiding bij het aanhangig maken van deze klacht bij de (civiele) rechter (...)'. In zijn advies aan klager concludeert mr. X dat een procedure tegen het ABP moet worden ontraden. Mr. X heeft aan klager voor dit advies een (gematigde) declaratie toegezonden voor een bedrag van 3.355,32 euro, inclusief btw.

Klager acht de declaratie onevenredig hoog.

Klacht

- Mr. X heeft geen uitvoering gegeven aan de wens van klager om zijn geschil met het APB bij de civiele rechter aanhangig te maken.
- Mr. X heeft ongevraagd een uitgebreid procesadvies voor klager opgesteld

en klager hiervoor een bovenmatige declaratie toegezonden.

Overwegingen raad

Ten aanzien van klachtonderdeel a overweegt de raad dat klager opdracht heeft gegeven de zaak eerst op zijn juridische merites te beoordelen om vervolgens eventueel een procedure te beginnen.

Mr. X treft aldus geen verwijt.

Ten aanzien van klachtonderdeel b overweegt de raad dat klager de kantoorgenoot van mr. X ter verantwoording had moeten roepen, nu mr. X ter zitting heeft verklaard dat hij zelf niet bevoegd was tot het nemen van financiële beslissingen in het dossier, maar uitsluitend zijn kantoorgenoot.

Beslissing raad

Verklaart klachtonderdeel a ongegrond. Verklaart klager in klachtonderdeel b niet-ontvankelijk.

Overwegingen hof

Ten aanzien van de grief van klager tegen klachtonderdeel a overweegt het hof dat het volstrekt gebruikelijk is dat een advocaat eerst een advies uitbrengt over de kansen op succes en niet zonder meer een civiele procedure aanhangig maakt.

Tegen de niet-ontvankelijkverklaring van klager in klachtonderdeel b heeft naast klager ook de algemeen deken op voet van artikel 56 lid 2 Advocatenwet een grief opgeworpen. De grieven slagen op de door de algemeen deken daartoe aangevoerde gronden. De behandelend advocaat is in tuchtrechtelijk opzicht tegenover zijn cliënt zelf volledig verantwoordelijk voor de behandeling van een zaak, ongeacht zijn interne positie ten opzichte van zijn kantoorgenoten. Klager is dus ontvankelijk, maar het klachtonderdeel is ongegrond.

Eigen verantwoordelijkheid en zekerheidstelling

- *Raad van discipline Amsterdam, 17 januari 2012, LJN: YA 2341*

Advocaat weigert proceskosten te betalen aan de wederpartij, ondanks eerder door hem in dat verband afgegeven zekerheidstelling.

- *Artikelen 46 (3. Wat een behoorlijk advocaat betaamt) en 48, lid 7 Advocatenwet*

Feiten

De cliënte van mr. X is een vennootschap gevestigd te Saoedi-Arabië, een staat die geen partij is bij enig verdrag dat tenuitvoerlegging van een proceskostenveroordeling mogelijk maakt.

Mr. X heeft tijdens een procedure bij de rechtbank naar aanleiding van het door een van de klagers opgeworpen incident ex artikel 224 Rv (zekerheidstelling voor proceskosten) namens zijn kantoor zekerheid gesteld voor de betaling van een eventuele proceskostenveroordeling ten laste van zijn cliënte jegens (de cliënte van) klagers om daarmee een vonnis in dit incident te voorkomen.

De cliënte van mr. X wordt nadien in de betaling van de proceskosten veroordeeld.

Ondanks herhaald betalingsverzoek aan de cliënte van mr. X blijft betaling van de proceskosten uit.

Nadat klagers bij mr. X de zekerheidstelling hebben ingeroepen, blijft eveneens betaling uit.

Tijdens het verstrekken van de zekerheidstelling maakte mr. X als maat deel uit

van een maatschap, die inmiddels is ontbonden respectievelijk wordt vereffend.

Klacht

Mr. X komt zijn zekerheidstelling niet na. Klagers verzoeken op grond van artikel 48, lid 7 Advocatenwet uit te spreken dat mr. X niet de zorgvuldigheid heeft betracht die een behoorlijke rechtshulpverlening betaamt.

Verweer

Mr. X stelt dat klagers het vonnis eerst ten laste van zijn cliënte ten uitvoer hadden moeten leggen.

Indien dit niet voldoende zou hebben opgeleverd, hadden klagers de zekerheidstelling kunnen inroepen. Mr. X stelt verder dat klagers slechts van de vereffenaar nakoming van de zekerheidstelling kunnen verlangen en dat hij bovendien in verband met de nog lopende afwikkeling met zijn voormalige maten niet voor betaling heeft kunnen zorgdragen.

Overwegingen raad

Mr. X heeft door zekerheid te stellen de indruk gewekt dat (de cliënte van) klagers gerust kon(den) zijn over de betaling van de proceskosten. Dit blijkt uit de aard van de zekerheidstelling, waarmee werd voorkomen dat een incidenteel vonnis ex artikel 224 Rv zou worden gewezen en uit de tekst van de zekerheidstelling. Tezamen genomen met het bepaalde in artikel 6:51, lid 2 BW – gestelde zekerheid moet zodanig zijn, dat daarop zonder moeite verhaal kan worden genomen – is de uitleg die mr. X aan de zekerheidstelling geeft niet de uitleg die klagers daaraan hadden hoeven te geven.

Verder past het mr. X niet zich te verschuilen achter de liquiditeit van zijn voormalig kantoor en zodoende een interne kwestie af te wenden op klagers. Daarnaast miskent mr. X dat hij vanuit tuchtrechtelijk oogpunt persoonlijk voor de zekerheidstelling had moeten instaan namens zijn voormalig kantoor, omdat

hij als maat van zijn voormalige en inmiddels ontbonden kantoor zelf de zekerheidstelling is aangegaan en hij zich dus had moeten realiseren dat hij ook zichzelf heeft gebonden door de zekerheidstelling te verstrekken.

Beslissing

De raad verklaart de klacht gegrond en legt aan mr. X een waarschuwing op. De raad spreekt voorts uit dat mr. X niet de zorgvuldigheid heeft betracht die een behoorlijke rechtshulpverlening betaamt.

Weigering toezenden concept-dagvaarding

- Raad van discipline 's-Hertogenbosch, 16 januari 2012, LJN: YA2483

Advocaat was gehouden de concept-dagvaarding ten spoedigste aan klager toe te zenden. Dat de belangen van zijn cliënte dit in zijn visie anders maken verandert dit niet.

- Artikel 46 Advocatenwet (3.1 Vrijheid van handelen; 3.4 Jegens tegenpartij in acht te nemen zorg)
- Gedragsregels 1 en 17

Feiten

Mr. X staat een cliënt bij in een geschil waarin op 18 februari 2011 een voorlopig getuigenverhoor is gelast. Op 9 februari 2011 heeft mr. X een datum voor een kort geding verzocht en gekregen. De vastgestelde datum was 8 maart 2011. Dit heeft mr. X klager meteen meegedeeld. Klager heeft mr. X op 11 februari 2011 verzocht om toezending van een kopie van de concept-dagvaarding. Op 16 februari 2011 heeft de griffier mr. X telefonisch meegedeeld

dat de voorzieningenrechter van oordeel was dat mr. X een afschrift diende te verstrekken. Mr. X heeft de griffier gevraagd of de voorzieningenrechter ermee kon instemmen dat eerst na het getuigenverhoor een afschrift werd verstrekt. De voorzieningenrechter heeft laten weten hiermee niet in te stemmen. Mr. X heeft niettemin pas op de dag van het voorlopig getuigenverhoor de concept-dagvaarding aan klager verstrekt.

Klacht

Mr. X handelt klachtwaardig door in strijd met het procesreglement en de instructie van de voorzieningenrechter te weigeren klager een afschrift van de concept-dagvaarding te sturen.

Beoordeling

Een advocaat heeft een grote mate van vrijheid de belangen van zijn cliënt te behartigen op een wijze die hem passend voorkomt. Die vrijheid behoort niet ten behoeve van de wederpartij te worden beknopt tenzij diens belangen nodeloos en op ontoelaatbare wijze worden geschaad. Conform het procesreglement dient de eisende partij uiterlijk twee dagen na ontvangst van de dagbepaling de dag en het tijdstip van de zitting mee te delen aan de gedaagde partij en deze bovendien de concept-dagvaarding toe te sturen. Mr. X was gehouden de concept-dagvaarding ten spoedigste aan klager toe te zenden. Dat de belangen van zijn cliënte dit in zijn visie anders maken verandert dit niet. Door de concept-dagvaarding pas op 18 februari 2011 aan klager toe te zenden heeft mr. X klachtwaardig gehandeld. De klacht is gegrond, maar omdat het concept slechts één dag na de door klager gestelde termijn is verstrekt, terwijl toen nog achttien dagen tot de zitting resteerden, legt de raad geen maatregel op.

Beslissing

Gegrondverklaring zonder oplegging van maatregel.